

[Rager.]

om at sætte nogle allerede vedtagne Arbejder i Gang paa et tidligere Tidspunkt end oprindelig fastsat.

Men det er i og for sig ikke saa mærkeligt, at en Regering som denne, hvis ene Parti er udgaaet fra Arbejderne selv, og hvis andet Parti er et Parti, der har en udviklet social Forstaaelse, interesserer sig i høj Grad først og fremmest for at sætte Arbejder i Gang. Nogle vil maaske sige: Ja, men det kan jo ikke nytte noget, for se paa Arbejdsløshedstallet og se, hvordan det stiger! Dertil kan man svare: Se saa ogsaa ud i andre Lande og indrøm saa, at i de andre Lande ligger Forholdene daarligere end her.

Jeg ved nok, at man har et bestemt Land, man undertiden ynder at henvise til, maaske fordi man ikke ved saa meget om det og derfor kan give Fantasien friere Spil; men dér, hvor vi har de virkelig kontrolable Oplysninger, ser vi, at Verdenskrisens Virkninger har været saadanne, at Arbejdsløsheden ikke har været til at undgaa. Midlet mod den er ikke fundet.

Hvad der er gjort herhjemme og det Arbejdsløshedstal, vi har kunnet holde herhjemme, taaler vel at sammenlignes med Forholdene i Udlandet. Og jeg gentager, at dette er jo ogsaa naturligt for en Regering som den nuværende, der efter hele sin Opbygning, efter det Flertal, hvortil den støtter sig, maa være interesseret i at gøre, hvad gøres kan, paa dette Omraade.

Men Vanskeligheder melder sig jo ofte overfor Regeringen. Regeringen har ofte fremsat Forslag, der tilsigtede en yderligere Afhjælpning af Arbejdsløsheden udover det, der er sket, men her har den mødt Oppositionens kolde Skulder, og det kan man ikke undlade at tage i Betragtning, naar man bedømmer, hvad opnaaet er. Jeg skal særlig her udtale Beklagelse over, at de Forslag til Fremme af Byggeriet, som har været forelagt i det Ting, der bor i den anden Ende af Bygningen, ikke har kunnet vinde den fornødne Forstaaelse. Jeg maa beklage, at man aabenbart af Hensyn til Husejerinteresser ikke har villet gaa til Vedtagelse af disse Byggelove. Jeg skal parentetisk ogsaa beklage, at man ved den sidste Behandling af Husjelovgivningen for København fra

de Konservatives Side indtog den Stilling, man indtog. Nu virker det. Nu ser man, hvorledes Huslejen i de smaa Lejligheder automatisk forøges, saa snart Lejlighederne skifter Lejere.

Naar vi altsaa maa erkende, at der er denne store Arbejdsløshed, er det naturligt, at Regeringen efter hele sin Indstilling maa søge at bøde derpaa, saa vidt bødes kan, gennem Forslag til Understøttelseslove, af hvilke vi allerede har haft nogle til Behandling, og af hvilke der i Dag atter foreligger en. Det forekommer mig efter den Grundtone, der er gaaet igennem de to Indlæg, der kom fra Oppositionen, at man i Virkeligheden maa sige, at Meningen med det hele var: Dette Lovforslag er et paakrævet Lovforslag. Og jeg tror at kunne vente efter de Udtalelser, der er kommet, at man i et Udvalg med Udsigt til Udbytte vil kunne arbejde med det foreliggende Lovforslag.

De Satser, som blev fastat ved Kriseforliget, hvorved man samtidig vedtog den Bestemmelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for nylig gjorde til Genstand for Omtale, var jo Satser, som jeg allerede, da vi behandlede dem i sin Tid, erklærede for at være nede paa det yderste Minimum. Det har ogsaa vist sig i Praksis, at disse Satser virkelig er saaledes, at de, naar man har knyttet denne Begrænsning til dem, er kommet ned paa Beløb, der maa betegnes som liggende undertiden under det forsvarlige.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, rejste det Spørgsmaal: Hvorledes staar det til med Selvhjælpvillien herhjemme, naar vi gennemfører alle disse Understøttelseslove? Det forekommer mig, at man har Indtrykket af, at det staar godt til med Selvhjælpvillien, men at denne Villie paa den anden Side i Øjeblikket maa holdes oppe under meget strenge Kaar. Naturligvis vil man, hvis man søger rundt, kunne finde Eksempler, enkelte Eksempler, paa Folk, der ikke vil bestille noget; men jeg vilde i alt Fald nødig have, at den Udtalelse, det ærede Medlem kom med, skulde forstaaes saaledes, at der deri laa en Antydning af, at Selvhjælpvillien skulde have lidt Afbræk herhjemme i den store Almindelighed. Jeg tror ikke,